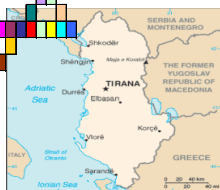
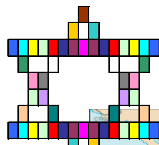

יום ה', כ"ג במנחם אב תשס"ו (17 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"דע את עמך" [המשך המסע לקהילות תפוצות ישראל...]

יהדות אלבניה היתה קהילה יהודית קטנה שהתקיימה במדינה המוסלמית אלבניה. הקהילה הוקמה בשנת 1930, כאשר מספר עשרות של יהודים היגרו למדינה ממדינות שונות באזור הבלקן. בשנות ה-40 הגיעו אליה יהודים מיוון, מקדוניה, קרואטיה ויוגוסלביה בעקבות הכיבוש הנאצי. במלחמת העולם השנייה נכבשה המדינה על ידי האיטלקים, אך אף יהודי לא נשלח למחנות ההשמדה, כיוון שהאלבנים הגנו על היהודים. לאחר השואה נשארו באלבניה כ-400 יהודים אשר לא הורשו לצאת מהמדינה כתוצאה מחוקי ההגירה הנוקשים שהיו בה. בשנת 1991 עלו כל יהודי המדינה לארץ ישראל, 500 יהודים במספר, לאחר התערעות המצב בארצות הבלקן.

http://he.wikipedia.org/wiki/%D7%99%D7%94%D7%93%D7%95%D7%AA_%D7%90%D7%9C%D7%91%D7%A0%D7%99%D7%94

מתוך מאמר ארוך יותר על הנושא עמידה בצפירה הכלל-ארצית ביום השואה וביום הזכרון לחיילי צה"ל, הקטע הבא:

=... ברחוב אומרים: "חרדים לא עומדים בצפירה - לא כואב להם על החיילים!" הרי גם לא כואב להם על אבותיהם שנטבחו בשואה?! רבותיי, עכשיו תשמעו את הדברים הבאים, זו הקדמה חשובה ביותר אם רוצים להבין את הדברים: בכל שנה יש לנו את יום השואה, את יום הזיכרון ואת יום העצמאות ... הדבר העיקרי ביום השואה ויום הזכרון הוא הצפירה: עומדים דום במשך דקה או שתיים. ... זו בושה וחרפה לעם ישראל, שמה שמגיע לחיילים שמסרו נפשם בשביל המדינה זה לעמוד כמו גלמים שתי דקות! האם זה מה שמגיע לחיילים?! החיילים נפלו בשביל המדינה הזאת, האם לעמוד בשבילם שתי דקות, זה כל מה שמגיע להם?! ממש בושה וחרפה! ... אני אשאל אתכם שאלה מקוממת: האם אתם חושבים שלחילונים אכפת מהחיילים שנופלים? השאלה הזו בוודאי מקוממת, אז אולי אני אשאל אותה בצורה עדינה יותר: האם חילונים אוהבים חיילים? אני טוען שלא, והנה ההוכחה: קחו לדוגמה חייל שעומד על הכביש לעצור טרמפ. בזמן מלחמה הוא לא מספיק לעמוד אפילו דקה, וכבר הנהגים "חוטפים" אותו. לא אכפת להם אם האוטו חדש, אם הנעליים עם בוץ, הם מעלים את החייל, ולפעמים אפילו ארבעה או חמישה חיילים, ואומרים להם בשמחה: "תיכנסו!". אבל כשאין מלחמה, אתם רואים בעצמכם שלחיילים המסכנים נשברים הידיים מרוב הניסיונות לעצור טרמפ בטרמפיאדות. הנהג נוסע עם אוטו חדש, ופוחד ללכלך אותו, אז פתאום הוא שומר על כללי הזהירות, ולא מסתכל לצדדים - רק ישר... מה קרה? מה השתנה? בזמן מלחמה הנהג פוחד על החיים שלו, ורק בגלל זה הוא עוצר לחייל! היה אחד שפעם אמר לי: "כבוד הרב, כשאני נוסע ורואה חייל מסמן לי עם היד שהוא רוצה טרמפ, אני מסמן לו עם הוישרים לא"... אז מה אתם אומרים, האם חילונים אוהבים חיילים!?

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." מתוך

פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 18⁵⁹ (י-ם): 18⁴⁴ (ת"א): 18⁵⁹ (חיפה): 18⁵²

צאת השבת (ב"ש): 19⁵⁶ (י-ם): 19⁵⁷ (ת"א): 20⁰⁰ (חיפה): 20⁰⁰

פרשת השבוע: "**ראה**" [דברים י"א 26 – ט"ז 17] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ג במנחם אב תשס"ו (17 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

רבותיי, כשאני נוהג ברכב, לא מעניין אותי אם האדם חילוני, או לא, אם הוא חייל, או לא. אם יהודי רוצה טרמפ - אז לוקחים אותו. זו עשיית חסד! אם היית תקוע במקומו, לא היית רוצה שיקחו אותך?! שימו לב: שאלו את **הסטייפלר** ע"ה [שיום פטירתו הוא היום, **כ"ג באב**, בשנת תשמ"ה 1985]: "יש הרבה תאונות דרכים היום, מה ניתן לעשות כדי להינצל מהן?". הסטייפלר היה מלאך אלוקים, הוא חי בבני ברק, תשמעו מה הוא השיב להם. הוא אמר להם: "**תעשו חסד עם האוטו**. תקחו איתכם כל יהודי שרוצה טרמפ. מהטרמפים האלה נבראים מלאכים, והמלאכים האלה שומרים עליכם בדרכים מתאונות דרכים". הסטייפלר לא אמר לקחת רק חרדים לטרמפ! כל יהודי שעוצר טרמפ, לקחת אותו איתך ברכב! אבל תסכלו מה הולך בטרמפיאדות, ותראו חיילים מסכנים, שצריך להביא להם מ"צ כדי שיעזור להם לעצור טרמפים. אז מי אוהב חיילים?! =...

= **השבת: שבת מברכים – ראש חודש אלול ביום חמישי וביום ששי, הבעל"ט!** =

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." מתוך

פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת (ב"ש): 18⁵⁹ (י-ם): 18⁴⁴ (ת"א): 18⁵⁹ (חיפה): 18⁵²

צאת השבת (ב"ש): 19⁵⁶ (י-ם): 19⁵⁷ (ת"א): 20⁰⁰ (חיפה): 20⁰⁰

פרשת השבוע: "**ראה**" [דברים י"א 26 – ט"ז 17] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.